

قَصِيدَةُ لَأَسَافَ.

¹لِمَاذَا رَفَضْتَنَا، يَا إِلَهُ، إِلَى الْأَبَدِ؟ لِمَاذَا يُدَخِّنُ عَصَبُكَ عَلَى غَنَمِ مَرْعَاكَ؟² اذْكُرْ جَمَاعَتَكَ الَّتِي اقْتَنَيْتَهَا مِنْذُ الْفَدَمِ وَقَدَيْتَهَا، سِبْطَ مِيرَاثِكَ، جَبَلَ صِهْيَوْنَ هَذَا الَّذِي سَكَنْتَ فِيهِ.³ اِرْقِعْ حَطَوَاتِكَ إِلَى الْخَرْبِ الْأَبَدِيَّةِ. الْكُلُّ قَدْ حَطَمَ الْعَدُوُّ فِي الْمَقْدِسِ.⁴ قَدْ رَمَجَرَ مُقَاوِمُوكَ فِي وَسْطِ مَعْهَدِكَ، جَعَلُوا آيَاتِهِمْ آيَاتٍ.⁵ بَيَّنُّوا كَأَنَّهُ رَافِعُ فُؤُوسٍ عَلَى الْأَشْجَارِ الْمُشْتَبِكَةِ.⁶ وَالْآنَ مَنُفُوشَاتِهِ مَعًا بِالْفُؤُوسِ وَالْمَعَاوِلِ يَكْسِرُونَ.⁷ أَطْلَقُوا النَّارَ فِي مَقْدِسِكَ، دَنَسُوا لِلْأَرْضِ مَسْكَنَ اسْمِكَ.⁸ قَالُوا فِي قُلُوبِهِمْ: لِنُفَيْسِيَهُمْ مَعًا، أَخْرِقُوا كُلَّ مَعَاهِدِ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ. آيَاتِنَا لَا تَرَى، لَا تَبْيِّ بَعْدُ، وَلَا بَيِّنَا مَنْ يَعْرِفُ حَتَّى مَتَى.

¹⁰حَتَّى مَتَى، يَا إِلَهُ، يُعَيِّرُ الْمُقَاوِمُ وَيُهَيِّنُ الْعَدُوُّ اسْمَكَ إِلَى الْعَايَةِ؟¹¹ لِمَاذَا تَرُدُّ يَدَكَ وَيَمِينَكَ؟ أَخْرِجْهَا مِنْ وَسْطِ حِصْنِكَ، أَفْنِ.¹² وَاللَّهُ مَلِكِي مِنْذُ الْفَدَمِ، فَأَعِلْ الْخَلَّاصَ فِي وَسْطِ الْأَرْضِ. أَنْتَ سَقَقْتَ الْبَحْرَ يَفُوتِكَ، كَسَرْتَ رُؤُوسَ الثَّنَائِينَ عَلَى الْمِيَاهِ.¹⁴ أَنْتَ رَضَضْتَ رُؤُوسَ لَوِيَّاتَانِ، جَعَلْتَهُ طَعَامًا لِلشَّعْبِ، لِأَهْلِ الْبَرِّيَّةِ.¹⁵ أَنْتَ فَجَرْتَ غَيْبًا وَسَيَلًا، أَنْتَ يَسَّسْتَ أَنْهَارًا دَائِمَةً الْخَرَبَانِ.¹⁶ لَكَ النَّهَارُ وَلَكَ أَيْضًا اللَّيْلُ، أَنْتَ هَيَّأْتَ النُّورَ وَالسَّمْسَ.¹⁷ أَنْتَ تَصَبَّتْ كُلُّ نُحُومِ الْأَرْضِ، الصَّيْفَ وَالشِّتَاءَ أَنْتَ خَلَقْتَهُمَا.

¹⁸اِذْكُرْ هَذَا، أَنْ الْعَدُوُّ قَدْ عَيَّرَ الرَّبَّ وَشَعْبًا جَاهِلًا قَدْ أَهَانَ اسْمَكَ.¹⁹ لَا تُسَلِّمْ لِلْوَحْشِ نَفْسَ يَمَامَتِكَ، قَطِيعَ بَائِسِيكَ لَا تُنْسَ إِلَى الْأَبَدِ.²⁰ أَنْظِرْ إِلَيَّ الْعَهْدَ، لِأَنَّ مُظْلِمَاتِ الْأَرْضِ امْتَلَأَتْ مِنْ مَسَاكِينِ الظُّلْمِ.²¹ لَا يَرْجِعَنَّ الْمُتَسَحِّقُ خَارِبًا، الْقَفِيرُ وَالبَائِسُ لِيُسَبِّحَا اسْمَكَ.²² فَمُ، يَا إِلَهُ،، أَقِمِ دَعْوَاكَ. اذْكُرْ تَغْيِيرَ الْجَاهِلِ إِيَّاكَ الْيَوْمَ كُلَّهُ.²³ لَا تُنْسَ صَوْتَ أَصْدَادِكَ، صَاحِبِ مُقَاوِمِكَ الصَّاعِدَ دَائِمًا.

¹Eine Unterweisung Asaphs. Gott, warum verstößest du uns so gar und bist so grimmig zornig über die Schafe deiner Weide?²Gedenke an deine Gemeinde, die du vor alters erworben und dir zum Erbteil erlöst hast, an den Berg Zion, darauf du wohnest.³Hebe deine Schritte zum dem, was so lange wüst liegt. Der Feind hat alles verderbt im Heiligtum.⁴Deine Widersacher brüllen in deinen Häusern und setzen ihre Götzen darein.⁵Man sieht die Äxte obenher blinken, wie man in einen Wald haut;⁶sie zerhauen alle seine Tafelwerke mit Beil und Barte.⁷Sie verbrennen dein Heiligtum; sie entweihen und werfen zu Boden die Wohnung deines Namens.⁸Sie sprechen in ihrem Herzen; "Laßt uns sie plündern!" Sie verbrennen alle Häuser Gottes im Lande.⁹Unsere Zeichen sehen wir nicht, und kein Prophet predigt mehr, und keiner ist bei uns, der weiß, wie lange.¹⁰Ach Gott, wie lange soll der Widersacher schmähen und der Feind deinen Namen so gar verlästern?¹¹Warum wendest du deine Hand ab? Ziehe von deinem Schoß dein Rechte und mache ein Ende.¹²Gott ist ja mein König von alters her, der alle Hilfe tut, die auf Erden geschieht.¹³Du zertrennst das Meer durch dein Kraft und zerbrichst die Köpfe der Drachen im Wasser.¹⁴Du zerschlägst die Köpfe der Walfische und gibst sie zur Speise dem Volk in der Einöde.¹⁵Du lässest quellen Brunnen und Bäche; du läßt versiegen starke Ströme.¹⁶Tag und Nacht ist dein; du machst, daß Sonne und Gestirn ihren gewissen Lauf haben.¹⁷Du setzest einem jeglichen Lande seine Grenze; Sommer und Winter machst

du.¹⁸ So gedenke doch des, daß der Feind den HERRN schmäht und ein töricht Volk lästert deinen Namen.¹⁹ Du wollest nicht dem Tier geben die Seele deiner Turteltaube, und der Herde deiner Elenden nicht so gar vergessen.²⁰ Gedenke an den Bund; denn das Land ist allenthalben jämmerlich verheert, und die Häuser sind zerrissen.²¹ Laß den Geringen nicht in Schanden davongehen; laß die Armen und Elenden rühmen deinen Namen.²² Mache dich auf, Gott, und führe aus deine Sache; gedenke an die Schmach, die dir täglich von den Toren widerfährt.²³ Vergiß nicht des Geschreis deiner Feinde; das Toben deiner Widersacher wird je länger, je größer.